

Dos riudomencs coronen el Montblanc

F. X. Làzaro

Dos escaladors de la secció de muntanya del CERAP, Jaume Sedeño Carayol i José Luis Triviño López de la Reina, acompanyats per un tercer component reusenc, Juan José Carayol García, van assolir aquest estiu el sostre del continent europeu, el *Montblanc*. Els tres components van iniciar l'aventura, després d'un acurat estudi de possibilitats en base a l'experiència que disposaven en modalitats com escalada, trekking, gel amb grampons i piolet, recorreguts de marxa,... i de recopilar informació a través de llibres i d'Internet.

Els tres escaladors van marxar amb tot l'equip necessari cap a Suïssa amb la clara intenció de coronar el cim. El desplaçament fins a una localitat propera a Chamonix va ser bastant confortable, i en arribar a Les Hauches van descansar per iniciar a l'endemà la primera fase del recorregut. De bon matí, els integrants de l'expedició van agafar un telefèric que els va dur fins l'estació de tren "*Tramway du Montblanc*" a 1.794 m. d'altitud, per posteriorment agafar el cremallera que connecta fins el Nid d'Aigle, a 2.732 m. d'altitud, des d'on s'inicia l'ascensió pròpiament dita.

El primer tram és relativament curt i senzill, i es completa en arribar al refugi de *Tete de Rousse*, a 3.167 m. Immediatament després, els escaladors es van trobar amb la primera dificultat muntanyosa en forma de cresta de pedra, gel i neu, amb un grau d'inclinació molt pronunciat, i que després de completar-la, els porta cap al refugi de *Le Gouter* (a 3.817 m. d'altitud), on ja no restava cap plaça lliure. Llavors, els components de l'expedició es van haver desplaçar fins una esplanada adjacent on van poder acampar després de muntar el bivac. Dins de la tenda, van menjar una

mica i es van ficar a descansar, però els símptomes del mal de les alçades van aparèixer (marejos, vòmits, esgotament, mal de cap, esgotament, desorientació,...) i van impossibilitar que els escaladors poguessin dormir. Després de l'acclimatament a l'intens fred que feia, van decidir emprendre l'última fase d'escalada. Després de preparar tot l'equip necessari, un dels tres components, Juan José Carayol García, que anteriorment ja havia coronat el *Montblanc*, va comunicar als dos escaladors riudomencs que no estava en condicions de continuar, i va donar ànims i els últims consells a Jaume Sedeño i José Luis Triviño per aconseguir la fita.

Els dos escaladors van iniciar l'últim trajecte amb un ritme d'avançada molt elevat i ràpidament van arribar a la cota dels 4.200 m. d'altitud, i van decidir realitzar un llarg descans per recuperar les forces perdudes. Poc després de rempendre la marxa, van poder apreciar com, a causa de l'altitud, per cada pas que feien, havien de realitzar un gran esforç, fet que els obligava a aturar-se contínuament. En arribar als 4.500 m. la falta d'oxigen se'ls feia gairebé inaguantable i no

els deixava realitzar més de dos passos seguits. Tot lluitant contra aquests contratemps es van plantar davant la cèlebre aresta de *Les Bosses*, l'última dificultat muntanyosa abans de coronar el cim amb unes rampes finals molt pronunciades i entre cingleres. Superat aquest escull, exactament a dos quarts de set del matí, Jaume Sedeño i José Luis Triviño aconseguen coronar el sostre d'Europa: el *Montblanc*, de 4.807 metres d'altitud sobre el nivell del mar.

La panoràmica que van poder presenciar era, segons ens han explicat, indescriptible i es van passar una llarga estona gaudint d'aquell espectacle paisatgístic. Posteriorment, i abans de patir una hipotèrmia a causa de les baixes temperatures a les quals estaven exposats, van iniciar el descens, de dificultats similars a l'ascens. En arribar al refugi de *Le Gouter* es van retrobar amb Juan José Carayol, i els tres components de l'**expedició Riudoms-Montblanc 2000**, van celebrar l'èxit aconseguit, abans d'emprendre el retorn cap a la localitat riudomenca.
